

РЕШЕНИЕ

№ 7197

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10085** по описа за **2023** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./ чрез пълномощника юрк. Д. Д. Д., срещу Решение № 4035 от 27.08.2023г., постановено по нахд № 6648/2023г. по описа на СРС, НО, 14-ти състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „МЕМО ЛОГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.179, ал.3б, вр. чл.187а, ал.2, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв. за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Касаторът твърди в жалбата си, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Намира, че издаденият ЕФ е в съответствие със закона и нормата на чл.189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. Иска се отмяна на оспореното съдебно решение и потвърждаване на ЕФ.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касация - „МЕМО ЛОГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез адв. В. И. оспорва

жалбата. В представения отговор и писмени бележки излага подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на процесния електронен фиш. Претендира присъждане на разноски.

Заключението на прокурора е, че решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 4035 от 27.08.2023г. по нахд № 6648/2023г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК/, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

От фактическа страна СРС правилно е установил следното:

На 28.02.2021г. в 04,20 часа състав от пътни превозни средства, състоящ се от влекач „Рено Т“ е рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 20500 кг., брой оси - 2, екологична категория ЕВРО 6С и ремарке с общ брой оси - 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 50000 кг., се движил по път А-б /автомагистрала „Европа“/, като при пътния участък на км. 50+427 в посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе МПС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата /ЗП/. Нарушението е било установено чрез устройство с № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси.След извършена справка за собственици и притежатели на МПС било установено, че МПС-то се ползва от дружество „МЕМО ДОГ“ ЕООД , с ЕИК[ЕИК]. Поради това на юридическото лице бил съставен електронен фиш № [ЕГН], с който било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

За да отмени процесния ЕФ съдът е приел, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл.179, ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП е недопустимо.Счел е, че в случая отговорността е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на АУАН и НП по реда на чл.189е и следващи от ЗДвП.

Според чл.102, ал.2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. С разпоредбата на чл.179, ал.3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал.3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП. Съгласно чл.187а от ЗДвП при установяване на нарушения по чл.179, ал.3-3б в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозното

средство е управлявано от собственика му. В ал.2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т.3 от същата алинея в размер на 2 500 лв, каквато санкция е наложена и в случая.

За случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш /чл.39, ал.4 от ЗАНН/. Следователно, за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл.179, ал.3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. В чл.189ж, ал.1, изр. първо от ЗДвП, е предвидено, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С посочената разпоредба не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение.

Липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в последствие да бъде издадено НП, а не да се съставя електронен фиш. За да се приеме, че такава възможност е предвидена с чл. 189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 – 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10, следва по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административно-наказателната отговорност на дадено лице. Изложеното се отнася и за разпоредбите на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, чл.187а, ал.4 от ЗДвП, чл.167а, ал. 2, т.8 от ЗДвП и чл.167а, ал.4 от ЗДвП, тъй като с тези норми изрично не е предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП. Тъй като се касае за наказателно административна дейност не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, да се приеме че тя се отнася и до нарушенията по чл.179, ал.3б от ЗДвП.

Предвид изложеното решението на СРС е правилно. Касационни основания за отмяната му не са налице.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски. Представени са доказателства за направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 660,00 лв./л.23/. Касаторът не е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4035 от 27.08.2023г., постановено по нахд № 6648/2023г. по описа на СРС, НО, 14-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „МЕМО ЛОГ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] сумата 660,00 лв., разноси по делото.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.